

OPERATIUNEA „MONSTRUL” (PARTEA II)

joi, 18 februarie 2016

Toate bune și frumoase, a doua zi la lucru laud mare la colegii de muncă în legătură cu performanțele mele pescărești. Cu poze, cu vorbe, cu glume, a trecut și schimbul...

Ajuns

Acasă după-masă i-am propus societății să mă însoțească din nou în lumea pescarilor, de dragul amintirilor din ziua precedentă. Cum și ea posedă permisul de conducere, am luat cu mine ce am mai rămas din sticla cu Rumm, în speranța că voi reiterate măcar o frântură din euforia trăită cu prilejul ultimei escapade! Bineînțeles, e vorba despre capturi la fel de bune și nu despre delectarea cu licorile bahice. Cu acest gând mi-am luat lanseta de spinning și am plecat din nou spre acele locuri minunate.

În

timp ce soția și fiica mea se plimbau pe lângă malul râului, eu m-am așezat în locul unde cu o zi în urmă am capturat cel mai mare pește din viața mea. Am luat mai întâi o dușă zdravă din sticla cu Rumm, am stat puțin să analizez situația și am constatat că apa era ușor schimbată față de ziua precedentă și un pic mai murdară. Am decis să schimb locul de pescuit și să fac câteva lanseuri într-o zonă puțin mai mică. Am lansat în diagonală pe malul celălalt, în susul râului, și am lansat rotativa să atingă albia, după care s-a așternut o liniște stranie și apoi, tulburat doar de murmurul apei. Am început recuperarea, cu opriri sacadate, iar după câteva secunde năluca s-a oprit brusc, iar eu, din instinct, am început ferm și hotărât, după care peștele a luat-o lejer în susul râului și s-a oprit unde e apa mai adâncă. Am fost sigur că era un exemplar mare pentru că s-a început să se miște simplu în locul unde a dorit și nu se mișcă în nicio parte. Nu puteam să mai fac nimic, nu puteam să recuperez nici măcar câțiva centimetri de fir, iar ca pescar hoinar ce sunt și cu experiența acumulată de-a lungul anilor am realizat repede că este vorba de un monstru din alte vremuri, nemiîntâlnit până acum. Mi-am scos celularul din buzunar, mi-am sunat soția, i-am explicat în câteva secunde despre ce este vorba și am rugat-o să stea în preajma mea, deoarece lupta pe care o începusem putea dura și câteva ore, lucru adevărat mai târziu.

Nu-mi

găsesc cuvintele, nu știu cum să descriu această experiență, iar degetele îmi tremură pe tastatura computerului și acum când scriu aceste rânduri. Am încercat tot felul de ămănticuri cu peștele, slobozeam frâna mulinetei și o strângeam, dar adversarul făcea ce voia cu mine. Se ducea unde voia, nici vorbă să-l apropii cât și de puțin înspre mal. Trecuse aproape o oră de când mă chinuiam, gura mi s-a uscat de-a binelea pentru că în tot acest timp n-am mai apucat să sorb din sticla cu licoarea bahică, iar inima s-a lăsat afară din piept. Eram demult în apă până la ăolduri cu toate că era octombrie, iar apa avea doar câteva grade celsius peste zero. Singurul atu pe care îl aveam era răbdarea, și țiam că până la urmă „monstrul” trebuia să cedeze. Primele semne de oboseală ale peștelui le-am sesizat după o oră și jumătate, aproape pe înserate, când a ieșit la suprafața apei, undeva pe la mijlocul râului. Atunci am realizat că ce fel de pește am de muncă. Era o lostrică cum nici la emisiunile TV, special destinate pescuitului la asemenea pești, nu o puteai vedea. Am adus peștele de două ori aproape de mal, însă de fiecare dată s-a întors în apele adânci și învolburate ale râului. Și nu credeci că merg prea departe sau că îndrug braoave, însă în acele momente de cumpănă și imensă tensiune, când am simțit că mă prădesc și ultimele puteri, am alunecat și pentru câteva clipe m-am scufundat în apă rece. Acest fapt a decis soarta

pe_telui. Cu puteri sporite _i dup mai bine de dou ore de lupt dreapt , în care am înghecat stând în ap _i sub ap , am adus la mal o lostric (hucho-hucho, taimen) de 135 cm _i 20,5 kg. Pe acesta nu l-am eliberat îns , era mascul _i am zis c merit recinut, nu atât pentru carne cât pentru mumificarea capului pe_telui, fiindc cu un asemenea exemplar te întâlne_ti o dat în viac .

V zând

pe_tele în portbagajul ma_inii, am pornit în tromb spre primul magazin pentru a cump ra f in de m lai _i usturoi. Bineînțeles, am cump rat _i o sticl cu cea mai fin b utur din raft, un whisky de calitate superioar , deoarece urma o sear cu cin proasp t din preparate de pe_te, m m liguc _i mujdei de usturoi.

Dumnezeu

m-a binecuvântat cu cel mai frumos pe_te din lume, iar eu m-am simcit ca un Zeu în acea sear de neuitat, pe care am petrecut-o, pân la o anumit or , al turi de minunata mea familie.

Petru Milo_